

i disse Forhold har fundet Sted. — Heller ikke forekommer det mig, at den nye Bestemmelse, som er foreslaaet under § 6, vil kunne have nogen virkelig Betydning. Jeg seer egentlig ikke, hvorledes denne Bestemmelse skulde kunne komme til Udførelse; det vilde jo altid være meget vanskeligt at føre Beviset for, at den Mand, som har laant paa et Pant, har været beruset, og det vilde være endnu vanskeligere, for ikke at sige umuligt, at bevise, at Pantelaaneren har antaget ham for at være beruset; og kun i saa Tilfælde kunde der dog siges at have fundet en Overtrædelse Sted. Jeg troer derfor ikke, at denne Bestemmelse med Hensyn til Berusede har nogen særdeles Betydning. Vil man fremdeles udvide den til ogsaa at gjælde med Hensyn til Børn, forekommer det mig, at man i ethvert Tilfælde skulde en nærmere Forklaring om Barnealderens Grænse; og selv om en saadan gives, paa hvilken Maade skal saa den hønnet Pantelaaner sikke sig for ikke at gjøre sig skyldig i strafbart Forhold? Det er en af de Bestemmelser, som jeg ikke kan see, kan have nogen virkelig Betydning. — Naar det i § 8 er forbudt at omgaae Lovens Bestemmelser, synes det mig nærmest at være en Overflødighed. Det forekommer mig, at Omgaaen af Lovens Bestemmelser maa være strafbar; hvad enten det her udtrykkeligt er fremhævet eller ikke, og at det ikke bliver lettere at bevise, at der har fundet en Omgaaen Sted, fordi der i § 8 er indført en Bestemmelse derom, forekommer mig ogsaa indlysende. § 4 anseer jeg, altsaa for ikke alene at være usonøben, men ogsaa for at være stridende imod den Contractsfrihed, som man hidtil har anseet for berettiget her, og de andre af mig nævnte Bestemmelser i § 6 og § 8 anseer jeg for at være nødvendige, men ikke i og for sig skadelige; det er Bestemmelser, som jeg ikke skal have Noget imod at gaae ind paa. — Hovedændringen i Lovbdkastet findes jo i Tilføjningen til § 1, hvor Begrebet om Pantelaaner er udvidet til tillige at omfatte Sættmænd, Mellemmænd ved Afslutningen af saadanne Laan. Dette kan der vistnok anføres meget gode Grunde for, og jeg skulde heller ikke modsætte mig, at en saadan Bestemmelse kom ind, naar det kun fremgik klart af Redactionen, at det

kun er dem, der drive dette som Forretning, der blive indbragne under Lovens Omraade. Det synes imidlertid ikke at være Tilfældet; det synes mig ikke, at Redactionen er saadan, at man ikke vilde kunne indbefatte under Lovens Omraade ogsaa dem, der gjøre sig et tilfældigt Erhverv ved at paatage sig at indsette Pant for Andre. Naar nemlig Paragraphens første Stykke lyder paa, at Alle skulde ansees som Pantelaanere, undergivne Lovens Bestemmelser, der „søge Erhverv“ ved at ublaane Summer eller ved at være Mellemmænd, saa forekommer dette Udtryk mig egentlig ikke at være tilstrækkeligt bestemt, eller rettere, det forekommer mig, at man under dette Begreb maa kunne indbringe Andre end dem, som Loven aabenbart figter til, og som ogsaa den ærede Ordførers Udtalelser heelt igjennem gif ud paa, at den alene sigtede til dem, der drive Pantelaaner- og Sættmænds-Forretningen, men ikke Erhverv, som søger Erhverv ved at være Mellemmand i en saadan Forretning. Det er jo en Redaction, som ikke alene er afvigende fra Lovbdkastets, men ogsaa fra det Udtryk, som er brugt i Loven af 12te Marts 1864 § 1 om lignende Forhold, og netop derved, at denne Lov bruger en anden Udtryksmaade, henvises man til at søge en anden Betydning i det her brugte Udtryk. Efter Alt, hvad den ærede Ordfører har udtalt, har jeg imidlertid Grund til at antage, at Udvalget har tilfattet at udtrykke det Samme som Lovbdkastet, og forsaavidt som jeg deri har opfattet Ordføreren's Udtalelser rigtigt, vilde jo en Redaktionsændring let paa Lovens næste Stadium kunne bringes ind deri.

Jessen: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den høitærede Minister nys har udtalt, og, da jeg agter at stemme mod det af det ærede Udvalg gjorte Forslag til Lov og derimod at stemme for Regjeringens Udkast, som det er forelagt, skal jeg tillade mig med et Par Ord at motivere denne min Stemmegivning. Saaledes som jeg allerede ved første Behandling tillod mig at antyde, kan jeg ikke være enig med det høitærede Udvalg, naar det er udtalt, at Udvalget antager, at det Onde, man vilde forebygge, paa rette Maade var angrebet ved dette Lovbdkast. Jeg antager